

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119208053
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8119208053.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobcu: M. K., G.. XX.X.XXXX, K. O. I. XX, XXX XX O., právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 1163/33, 089 01 Svidník, proti žalovaným: 1/ 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, 2/ BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.449,51 € s prísl. a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že úver zo Zmluvy o úvere č. 0049195310, z 8.3.2010, je bezúročný a bez poplatkov.

Ia. V tejto časti konania sú žalovaní v 1. a 2. rade povinní zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

II. Žalovaný v 1. rade, je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.249,51 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.249,51 eura, od 8.5.2019 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Ila. V tejto časti konania je žalovaný v 1. rade povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

III. Žalovaný v 2. rade, je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 200,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 200,- eur, od 8.5.2019 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IIla. V tejto časti konania je žalovaný v 2. rade povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

IV. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 0049195310, z 8.3.2010, v Obchodných podmienkach, v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) sankčný úrok (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Iva. V tejto časti konania sú žalovaní v 1. a 2. rade povinní zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.04.2019 domáhal voči žalovanému 1/ vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2.249,51 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.245,51 € od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia, a voči žalovanému 2/ taktiež vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 200,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 200,- € od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia. Žalobca sa zároveň domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v článku 2., bode 2.2. zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 0049195310, z 15.6.2015, v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez_ ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) sankčný úrok (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“

1.1 Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným 1/ uzatvoril Zmluvu o úvere, č. 0049195310 dňa 08.03.2010 (ďalej ako úverová zmluva). Žalovaný 1/ postúpil pohľadávku z úverovej zmluvy na žalovaného 2/ dňa 13.6.2017. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 6.900,- €, s mesačnou splátkou vo výške 177,50 €, ročnou úrokovou sadzbou 19 %, RPMN 20,74 % a s priemernou RPMN 14,92 %. Žalovanému 1/ na predmetný úver zaplatil sumu 9.149,51 € a žalovanému 2/ doposiaľ na predmetný úver zaplatil sumu 200,- €. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvoril ako spotrebiteľ so žalovaným 1/, dodávateľom finančnej služby.

1.2 Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“). Konkrétne podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ),
- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ):

Zmluva o úvere, č. 0049195310 z 8.3.2010 neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 20,74 %. Hodnota RPMN sa vypočítava zo vzorca na výpočet RPMN. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza na 24,88 %. Tak podstatný rozdiel vo výške RPMN má ten istý dôsledok ako neuvedenie RPMN. V zmluve o úvere č. 0049195310 z 8.3.2010 je uvedená nesprávne celková výška nákladov 4.570,01 €. Celková výška nákladov predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú má spotrebiteľ na úver skutočne zaplatiť (výška mesačnej splátky x počet splátok), čo predstavuje v danom prípade sumu 12.425,- € (177,50 € x 70) a výškou poskytnutého úveru (6.900,- €). Skutočná celková výška nákladov je preto správne v sume 5.525,- € (12.425,- € - 6.900,- € = 5.525,-€). Keďže zmluva o úvere č. 0049195310 z 8.3.2010 neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i/ a j/ ZoSÚ, je predmetný úver podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. Pri poskytnutom úvere 6.900,- €, sa teda žalovaný 1/ na jeho úkor bezdôvodne obohatil o sumu 2.249,51 € a žalovaný 2/ o sumu 200,- €. O tom, že sa žalovaní 1/ a 2/ na jeho úkor bezdôvodne obohatili, sa dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

1.3 Čo sa týka neprijateľnej zmluvnej podmienky, tak predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje dodávateľovi úveru možnosť započítavať jeho platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na moju vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi ním ako spotrebiteľom a dodávateľom, pokiaľ ide o započítavanie jeho platieb na predmetný úver, keďže umožňuje dodávateľovi postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie jeho platieb sa tak stáva pre neho netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Na podporu svojich tvrdení poukazujem na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/39/2011, z 20.9.2011.

2. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť.

2.1 Žalovaný uviedol, že eviduje poslednú platbu od žalobcu na žalovaný úver zo Zmluvy o úvere č. 0049195310 dňa 12.05.2017. Žalobca podal žalobu na súd dňa 29.04.2019. Z uvedeného tak vyplýva, že všetky platby žalobcu pred 29.04.2017 sú premlčané v subjektívnej premlčacej dobe. Inú platbu ako v sume 100,- € zo dňa 12.05.2017 žalobca neeviduje a má za to, že prípadný nárok žalobcu je tak minimálne v rozsahu 2.149,51 € premlčaný. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom platby každej jednej splátky. Subjektívnu vedomosť o skutkových okolnostiach, z ktorých je možné

vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, mal žalobca v momente splatenia úveru. Subjektívna vedomosť žalobcu vyplýva zo skutočnosti, kedy sa on dozvedel o okolnostiach, ktoré by mohli mať za následok obohatenie žalovaného. Žalobca sa o predmetných skutočnostiach dozvedel najneskôr pri ich splatení každej splátky prevyšujúcej sumu istiny úveru.

2.2 Žalovaný 1/ navrhol konanie prerušiť do právoplatného skončenia vo veci žaloby o zaplatenie 4.318,85 € s príslušenstvom vedenej na Okresnom súde Prešov.

2.3 Podľa žalovaného 1/ by určenie neprijateľnej podmienky bolo v danom konaní obsolétnym. Rozhodnutie súdu platí inter partes. Iné, ako snaha vyjsť spotrebiteľovi neprimerane v ústrety, aby si mohol v ďalšom konaní požadovať finančné zadosťučinenie a zvyšovať trovy celého konania, ani nemožno vidieť. Každom štádiu konania musí byť doložená existencia naliehavého právneho záujmu, inak musí byť žalobný návrh ako neprípustný zamietnutý. V prípade možnosti žalovať priamo o splnenie povinnosti treba vždy považovať za neprípustnú určovaciu žalobu, ktorá spornosť nerieši (neodstraňuje) alebo vedie k nárastu počtu súdnych sporov. V danom prípade žalobca dlh splatil, pričom s ohľadom na započítanie platieb poznal výšku dlhov a z dôvodu úhrad žalobcu mu dlh nenarastal, ani sa nezvyšovali úroky. Žalobca nepreukázal, aký naliehavý záujem a akú neprijateľnosť ním uvádzaná zmluvná podmienka mohla spôsobiť. Spôsob započítania platieb na poplatky, úroky a istinu vychádza z obchodnoprávneho charakteru zmluvy o úvere. Mal za to, že nemožno hovoriť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nakoľko pri splnení všetkých zmluvných podmienok spotrebiteľa neznevýhodňuje. Už pri uzatváraní zmluvy o úvere dlžník presne vedel, aká bude celková výška nákladov. Započítanie platieb neupravuje zákon o spotrebiteľských úveroch, preto o aplikácii obchodného práva žalovaný 1/ nemá pochybnosti. Okrem toho žalobca pri žiadnej zo svojich platieb neurčil, že má započítavať výlučne na istinu.

2.4 Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle platného zákona. V časti námietok absencia rozdelenia splátky úveru na istinu, úroky a poplatky poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR a dôvodovú správu k zák. č. 279/2017 Z.z.. K celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť žalovaný 1/ uviedol, že interný systém neumožňoval dohodnúť so žalobcom mesačné splátky na desatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška poslednej splátky nebola sme totožná s ostatnými splátkami úveru. Predmetnú skutočnosť potvrdzuje predpis splátok, z ktorého je jasne čitateľná výška posledných splátok zo zmluvy o úvere, pričom súčtom tu uvedených splátok je celková čiastka úveru. Taktiež aj RPMN je v zmluve uvedená správne. Internetová kalkulačka, ktorú žalobca použil, nezohľadňuje dátum uzatvorenia zmluvy o úvere a tým ani nasledujúci právny vývoj. Každá internetová kalkulačka poskytuje iný výsledný údaj RPMN, a teda nemôžu byť považované za smerodajné. Okrem toho žalobca pri výpočte RPMN započítal aj poistenie úveru bez toho, aby vyriešil otázku, či má alebo nemá byť súčasťou celkových nákladov spojených s úverom. Žalobca totiž sám a dobrovoľne požiadal poistenie úveru. Zákonodarca pritom použil podmieňovací spôsob pre zakotvenie povinnosti započítať náklady na poistné do celkových nákladov úveru. Výšku anuitnej splátky žalobca poznal. Podľa sadzobníka poplatkov výška mesačnej platby na poistné bola v sume 13,50 € a výška anuitnej splátky úveru tak predstavuje 164,- € (177,50 - 13,50).

2.5 Žalovaný 1/ postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere na nového veriteľa a to žalovaného 2/. Spolu s pohľadávkou postúpil všetky práva a povinnosti, ktoré sa zmluvy o úvere a postúpení pohľadávky týkajú a preto v súčasnosti už nie je pasívne vecne legitimovaný subjektom. Z uvedeného teda vyplýva, že prípadná povinnosť na zaplatenie, ktorej sa žalobca v tomto súdnom konaní domáha, bola v celom rozsahu postúpená na žalovaného 2/.

3. Žalobca v podaní zo dňa 11.03.2020 uviedol, že žalovaný 1/ zlučuje začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby so začiatkom plynutia objektívnej premlčacej doby, ako keby pojmy subjektívny a objektívny vyjadrovali to isté. Pri posudzovaní úmyslu pri aplikácii 10-ročnej objektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať z hmotnoprávnej úpravy trestného práva. Je potrebné predovšetkým vychádzať z konania veriteľa. Podstata aplikácie 10-ročnej premlčacej doby spočíva v tom, že v dobe prijatia nezákonnej platby dodávateľ prijal platbu, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie, a to aj v prípade, ak by sa pripustilo, že v dobe uzatvorenia vadnej zmluvy ešte tento úmysel priamo nemusel mať. V každom prípade prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie, sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a

ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. Obchodník ako profesionál vedel, že mu bola platba vyplatená v rozpore so zákonom a napriek tomu si platbu ponechal. Chcel platbu prijať a prijal ju, viediac, že je to platba prevyšujúca spotrebiteľovi poskytnutú sumu a nepatrí mu z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, prípadne z dôvodu neplatnosti úverovej zmluvy. Objektívna premlčacia doba na premlčanie bezdôvodného obohatenia začína plynúť prijatím každej nedôvodne prijatej platby od momentu, keď ju veriteľ od spotrebiteľa prijal. K námietke litispendencie žalobca uviedol, že žalovaný 1/ má na mysli konanie vedené pod sp.zn. 15Csp/71/2018, ktoré bolo právoplatne skončené zastavením konania. Zastavenie konanie nemôže predstavovať litispendenciu. K absencii naliehavého právneho záujmu poukázal na ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z., a preto by nemali byť už pochybnosti o tom, že sa môže pred súdom domáhať určenia neprijateľnosti zmluvné podmienky. K rozpisu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov sú námietky žalovaného 1/ bezpredmetné preto, lebo celá jeho argumentácia sa týka výkladu zákona účinného od 01.06.2010 vo svetle rozsudku súdneho dvora vo veci C-42/15 a smernice Európskeho parlamentu a Rady ES č. 48/2008. V súdnej veci však ide o úver podľa zák. č. 258/2001 Z.z., na ktorý sa vzťahuje smernica č. 87/102/EHS, ktorá nevyžadovala úplnú harmonizáciu. K námietke pasívnej vecnej legitímácie žalobca viedol, že svoj nárok môže uplatňovať len voči tomu subjektu, ktorý sa na jeho úkor obohatil. Žalovaného 1/ nič neoprávňuje s takýmto záväzkom voči nemu disponovať bez jeho súčinnosti, pričom žiadnu takúto súčinnosť neposkytol. Žalovaný 1/ ako keby stotožňoval svoju pohľadávku, ktorú postúpil, s jeho pohľadávkou voči nemu, teda s jeho záväzkom voči nemu - žalobcovi. Rovnako je dôvodná žaloba voči obom žalovaným aj ohľadne určenia neprijateľnosti zmluvné podmienky. Voči žalovanému 1/ ako autorovi neprijateľné zmluvnej podmienky a voči žalovanému 2/ ako právnenému nástupcovi žalovaného 1/.

4. Žalovaný 1/ v podaní zo dňa 30.03.2020 uviedol, že pokiaľ ide o posudzovanie úmyslu, na preukázanie úmyslu obchodníka nestačia všeobecné skutočnosti o profesionálnom postavení. Aj keby bola argumentácia žalobcu správna, nemožno ignorovať ten fakt, že pokiaľ by aj dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti veci úveru boli dané, išlo by o porušenie zanedbateľného významu, z ktorých by samo o sebe nebolo možné vyvodiť úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Zmluva o úvere bola uzatvorená ešte v roku 2010, pričom od toho času prešla rozhodovacia činnosť zásadným vývojom v oblasti ochrany spotrebiteľa. Ak by aj názor žalobcu ohľadom začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby bol správny, žalovaný 1/ poukázal na to, že čestné prehlásenie združenia na ochranu spotrebiteľa už nemožno považovať za vierohodný dôkaz. Vo viacerých konaniach bolo na základe výsluchu žalobcov pred súdom zistené, že tieto čestné vyhlásenia sa nezakladajú na pravde, nakoľko žalobcovia boli s týmto združením v kontakte už dávno pred dátumom deklarovaným v čestnom prehlásení. V prejednávanej veci sa žalobca nemohol dozvedieť o tom žalovaný 1/ sa bezdôvodne obohatil súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere až do dňa 19.03.2019, pokiaľ žalobou zo dňa 08.09.2017 uplatňoval nároky súvisiace so zmluvou o úvere v konaní vedenom pod spisovou značkou 15Csp/70/2017. Žalovaný 1/ k náležitostiam zmluvy o úvere dodal, že žalobca pozabudol na potrebu eurokonformného výkladu, pričom je bez relevantného právneho významu, že zmluva o úvere bola uzatvorená v čase účinnosti skoršieho zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobou určiť neprijateľné zmluvné podmienky nepochybne možno počas trvania zmluvného vzťahu.

5. Žalovaný 2/ v podaní zo dňa 18.02.2021 v súvislosti s námietkou žalobcu, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/, poukázal na rozsudok súdneho dvora ju vo veci sp.zn. C-42/2015. Zmluva o úvere takýto údaj obsahovať nemusí, ale postačí, ak sa taká informácia na základe zmluvy o úvere dá identifikovať. Pokiaľ ide o druhú námietku žalobcu žalovaný 2/ uviedol, že výška RPMN v zmluve o úvere je v prospech spotrebiteľa - žalobcu, nakoľko je uvedená v nižšej výške, ako uvádza žalobca. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že nesedí výpočet celkovej výšky nákladov a to vynásobením výšky mesačnej splátky a počtu splátok žalovaný 2/ poukázal na to, že sa požiadalo o komplexný súbor poistenia, ktorý má vplyv na celkovú výšku nákladov. V tejto súvislosti poukázal, že v zmluve o zmluve o úvere je taktiež uvedená celková výška nákladov v prospech spotrebiteľa, nakoľko je nižšia suma ako uvádza žalobca. K započítaniu platieb žalovaného 1/ uviedol, že ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo upravené novelou zo dňa 01.05.2014, pričom bolo novelizované zák. č. 102/2014 Z.z.. Žalovaný 1/ do dátumu 01.05.2014 nemal dôvod žiadnu platbu započítať na istinu úveru, nakoľko zmluva bola uzatvorená v zmysle Obchodného zákonníka, a teda žalovaný 1/ postupoval v zmysle § 30 ods. 2 Obchodného zákonníka.

6. Žalobca v podaní zo dňa 04.10.2021 navrhol pripustiť rozšírenie žaloby o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z neprijateľných zmluvných podmienok začína plynúť premičacia doba od rozhodnutia súdu o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z obligatórnych náležitostí zmluvy, absencia, ktorých má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, začína plynúť premičacia doba od rozhodnutia súdu o jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok súdneho dvora vo veci sp.zn. C-485/2019 v spojení s rozsudkom sp.zn. C-698/18 a C-699/18, podľa ktorého končí obdobie objektivizácie subjektívnej premičacej doby a počítanie plynutia subjektívnej premičacej doby od splatenia úveru, prípadne ešte skôr, už od uzatvorenia zmluvy, keď ešte bezdôvodné obohatenie ani nevzniklo a počítanie trojročnej objektívnej premičacej doby od splatenia úveru.

7. Žalovaný 1/ v podaní zo dňa 07.10.2021 uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia C-698/2018 s V-699/2018 je zrejmé, že dôvodom, pre ktorý súd konštatoval rozpor v aplikácii trojročnej premičacej doby od úplného splnenia zmluvy bola tá skutočnosť, že rumunská právna úprava (na zásadný rozdiel od slovenskej právnej úpravy) posudzovala neprijateľné zmluvné podmienky v režime absolútnej neplatnosti, pričom pri inštitúte absolútnej neplatnosti vo všeobecnosti umožňovala uplatnenie reštitučných nárokov vyplývajúcich z absolútnej neplatnosti až následne po konštatovaní absolútnej neplatnosti v premičacej dobe troch rokov od tohto konštatovania, avšak pri reštitučných nárokoch vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok (nekalých podmienok) túto premičaciu dobu počítala už od úplného ukončenia zmluvného vzťahu. SDEÚ považoval touto právnou úpravou v jej širšom kontexte spotrebiteľov za značne znevýhodnených a teda konečným dôsledkom tohto rozhodnutia bol „návod“, ako spotrebiteľov pri neprijateľných zmluvných podmienkach zrovnoprávniť s ostatnými prípadmi absolútnej neplatnosti. Takto formulované závery nie sú aplikovateľné v podmienkach slovenskej právnej úpravy, keďže slovenská právna úprava pri premičaní reštitučných nárokov v prípade absolútnej neplatnosti vychádza práve z momentu, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo, pričom v súdnych konaniach je absolútna neplatnosť (až na výnimky) posudzovaná len ako predbežná otázka a samotnú neplatnosť právneho úkonu zväčša pre nedostatok naliehavého právneho záujmu ani nemožno samostatne konštatovať. Teda v podmienkach slovenského právneho poriadku, práve v prípade, ak by pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti mala plynúť lehota na reštitučné nároky spotrebiteľovi až od určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, čoho sa žalobca zjavne domáha, došlo by k neprimeranému zvýhodneniu spotrebiteľov v porovnaní napríklad s reštitučnými nárokmi vyplývajúcimi z absolútnej neplatnosti.

7.1 Čo sa týka rozhodnutia Súdneho dvora EU vo veci sp.zn. C-485/19 PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., z jeho odôvodnenia vyplýva, že by bolo neprimeraným sťaženie pre uplatnenie práv zo strany spotrebiteľov, pokiaľ by sa trojročná premičacia doba počítala od vzniku bezdôvodného obohatenia, vzhľadom k tomu, že v prípade dlhotrvajúcich zmluvných vzťahov môže dôjsť k uplynutiu premičacej doby skôr ako tieto zmluvné vzťahy skončia. Súdny dvor EÚ pritom v rozhodnutí konštatuje, že so zásadou efektivity vo vzťahu k reštitučným nárokom spotrebiteľov nie je v rozpore jediné stanovenie premičania týchto nárokov a ani samotná trojročná premičacia doba. Predmetné rozhodnutie poukazuje na nesúlad právneho poriadku Slovenskej republiky s právom Európskej únie v niektorých ohľadoch v otázke premičania vo vzťahu k spotrebiteľom, avšak okrem konkrétnej prejednávanej veci, kde bola príslušná prejudiciálna otázka predložená, ide o rozhodnutie, s ktorým by sa mal vysporiadať predovšetkým zákonodarca v rámci prípadnej zmeny právnej úpravy. V prejednávanej veci toto rozhodnutie ESD, na ktoré sa žalobca odvoláva, nie je možné aplikovať, ale je potrebné postupovať podľa platnej právnej úpravy.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: zmluvou o úvere zbavte sa starých pôžičiek na č.l.4, výpisom z úverového účtu na č.l. 5-6, výpočtom RPMN internetovej kalkulačky na č.l 11, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na č.l. 12, návrhom na vydanie platobného rozkazu, predpisom splátok na č.l. 36, kalkulačkou pre výpočet RPMN na č.l. 37, obchodnými podmienkami na č.l. 38-39, zmluvou o postúpení pohľadávok na č.l. 40-43, sadzovníkom poplatkov na č.l. 47-69, ako aj ostatným obsahom spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

8.1 Medzi stranami nie je sporné, že žalobca a žalovaný v 1/ uzatvorili 08.03.2010 Zmluvu o úvere č. 0049195310, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 6.900,- €. Zo základných údajov v zmluve vyplýva, že úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 19 %, výška mesačnej splátky v sume 177,50 €, počet mesačných splátok 70, dátum prvej splátky bol dňa 08.04.2010, dátum

každej ďalšej splátky k 8. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru bol dňa 08.01.2018. RPMN úveru bola vo výške 20,74 €, priemerná RPMN na trhu činil 14,92 %.

8.2 Podľa časti [3], bode [3.3] zmluvy Banka poskytuje Dlžníkovi úver predovšetkým na splatenie predchádzajúceho/ich úveru/ov z úverovej/ých zmluvy/zmlúv č. 6623573609, 304926209.

8.3 Podľa čl. 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6. Obchodných podmienok pre úvere dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva sa Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzovníka (2) sankčný úrok (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.

8.4 Podľa prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS z 19.03.2019 žalobca bol pri osobnom stretnutí dňa 11.03.2019 informovaný, že zmluva o úvere č. 0049195310 z 08.03.2010 je podľa ich názoru zmluvou bezúročnou a bezpoplatkovou a že obsahuje aj neprijateľné podmienky. Žalobca bol podľa prehlásenia označeným združením informovaný o tom, že ak mu veriteľ poskytol úver vo výške 6.900,- € a na jeho splatenie uhradil sumu 8.612,60 €, došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane veriteľa o sumu 1.712,60 € a má právo súdnou cestou sa domáhať vydania tejto sumy ako bezdôvodného obohatenia. Žalobcovi bolo podľa potvrdenia odporúčené obrátiť sa ohľadom právnych služieb na advokáta, ktorý by posúdil právnu stránku veci.

8.5 Z doloženého výpisu z úverového účtu vyplýva, že k čerpaniu úveru žalobcom došlo dňa 08.03.2010. Na splatenie úveru žalobca zaplatil žalovanému 1/ sumu 9.149,51 €.

8.6 Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.06.2017 došlo k postúpeniu pohľadávky žalovaného 1/ voči žalobcovi na žalovaného 2/ ako postupníka.

9. Na základe vykonaného dokazovania súd vec takto právne posúdil:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a) bod 5 zák. č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

Podľa § 2 písm. c) bod 5 zák. č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Podľa § 2 písm. d) o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (subjektívna lehota). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, (objektívna lehota).

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

10. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá žalobcom so žalovaným 1/ dňa 08.03.2010 je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalovaný 1/ pri jej uzatváraní vystupoval v postavení dodávateľa a konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca bol spotrebiteľom, keďže nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Žaloba sa podanou žalobou môže domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z úverovej zmluvy a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. Platí totiž ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať aby sa rozhodlo o určení či tu právo je, alebo nie je, ak je na to naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

12. Jedným z dôvodov pre ktorý žalobca definuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov je skutočnosť, že v zmluve bola uvedená nesprávna hodnota RPMN. Údaj o hodnote RPMN je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu s ohľadom na jeho RPMN (ktorá musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako je obligatórna náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z.z., je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovaným na trhu výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 3 sankcionuje neuvedenie RPMN bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa, môže z hľadiska posudzovania výhodnosti resp. nevýhodnosti úveru spotrebiteľom pôsobiť dokonca negatívnejšie ako samotné neuvedenie RPMN. Teda, ak zmluva obsahuje aj údaj o RPMN, ktorý je v zmluve uvedený v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľ je pri takomto porovnaní zavádzaný v tom smere, že v dôsledku tohto nesprávneho údaja môže nadobudnúť presvedčenie, že podobné úvery sú na trhu poskytované v priemere s vyššou RPMN a teda, že úver, ktorý mu má byť poskytnutý na základe navrhovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je v porovnaní s konkurenciou na trhu výhodnejší ako v skutočnosti. Pri tom ide o konanie v omyle, čím vzniká hrozba ujmy. Preto nesprávne uvedenie RPMN je vážnym porušením zákona a má vplyv na vznik možných pochybností o rozsahu záväzku. Za nesprávne uvedenie RPMN treba považovať rovnako stav, keď RPMN je zavádzajúca a potencionálne ohrozuje spotrebiteľa pri jeho rozhodnutí o záväzku, ktorý je predmetom vadnej kontraktácie (rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 3Co/243/2016, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 2CoCsp/42/2020).

13. Je nepochybné, že súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj dojednanie doplnkovej služby poistenia, pričom zo zmluvy nie je možné zistiť, či do celkových nákladov pri výpočte RPMN boli aj zahrnuté náklady na poistenie v prípade ak uzatvorenie zmluvy o poskytnutí tejto doplnkovej služby bolo podmienkou na získanie spotrebiteľského úveru.

14. V danom prípade súd dospel k jednoznačnému záveru o nesprávnom výpočtu RPMN zo strany právneho predchodcu žalobcu, keď do celkových nákladov spotrebiteľa nezahrnul aj náklady za poskytnutú doplnkovú službu - poistenie. Zmluvné dojednanie o poskytnutí uvedenej doplnkovej služby je súčasťou formulárovej zmluvy bez uvedenia, že žalovaná ako spotrebiteľ mohla poskytnutie uvedenej doplnkovej služby odmietnuť, preto súd vychádzal z predpokladu, že zmluvné dojednanie o uvedenej doplnkovej službe bolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru a preto náklady, ktoré spotrebiteľovi vznikli s týmto poistením mali byť zahrnuté do celkových nákladov pre účely výpočtu RPMN.

15. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo nesporne preukázané, že pre daný typ úveru bola uvedená RPMN v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý s poukazom na vyššie prezentovaný názor Krajského súdu v Prešove má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. preto súd žalobe vo výroku č. I. vyhovel.

16. K otázke povinnosti rozpisu splátok sa súd stotožnil s argumentáciou žalovaného 1/ a žalovaného 2/, pričom súd odkazuje na ustálenú judikatúru NS SR (sp.zn. 3Cdo/146/2017, sp.zn. 5Cdo/132/2017).

17. Keďže úver je bezúročný a bezpoplatkov žalobca bol povinný vrátiť iba sumu poskytnutého úveru, t.j. 6.900,- €. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca uhradil žalovanému 1/ sumu v celkovej výške 9.149,51 € a žalovanému 2/ sumu v celkovej výške 200,- €. Žalovaný 1/ sa tak na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 2.249,51 € a žalovaný 2/ o sumu 200,- €.

18. K námietke premlčania súd uvádza, že pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna (dvojročná) a dlhšia objektívna (trojročná alebo desaťročná). Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia nezávisle od seba. Ak sa skončí plynutie čo aj len jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že veriteľovi ešte plynie druhá premlčacia doba. Počiatok subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je viazaný na okamih získania subjektívnej vedomosti oprávneného o tom že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto sa na jeho úkor obohatil. Oba tieto predpoklady musia byť splnené súčasne a až týmto časovým okamihom dochádza k zrodu žalobného práva oprávneného. Objektívna premlčacia lehota začína plynúť odo dňa kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. V prípade absolútnej neplatnosti právneho úkonu je plnenie poskytované na jeho základe bezdôvodným obohatením, pričom premlčacia doba začína u dodávateľa plynúť momentom prijatia nezákonnej platby, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie.

19. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa však vyžaduje skutočná (preukázaná), a nie len predpokladaná vedomosť. Zverejnením zákona o spotrebiteľských úveroch v Zbierke zákonov Slovenskej republiky sa uplatňuje len zásada, že neznalosť zákona neospravedlňuje, z toho však nemožno automaticky vyvodiť, že žalobca si bol automaticky vedomý aj toho, že na základe tohto zákona sa považuje úver zo zmluvy uzavretej medzi ním a žalovaným 1/ za bezúročný a bez poplatkov, a to najmä za situácie, ak je medzi stranami sporu táto skutočnosť sporná. Vo vzťahu k subjektívnej lehote sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení v marci 2019, čo bolo preukázané prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, pričom v konaní nebolo preukázané, že by toto tvrdenie nebolo pravdivé. Subjektívna dvojročná premlčacia lehota mu by uplynula až v marci 2021. Žaloba bola podaná 29.04.2019, teda v rámci subjektívnej dvojročnej premlčacej doby. Ak by aj súd vychádzal z predpokladu, že žalobca získal vedomosť o bezdôvodnom obohatení žalovaných v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 15Csp/71/2017, taktiež by nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia by nebol premlčaný, keďže žaloba bola spísaná až dňa 08.09.2017, pričom žalobca by sa mohol najskôr dozvedieť o bezdôvodnom obohatení až doručením žaloby. Čas, kedy spotrebiteľ plní je pritom významný na účely objektívnej premlčacej lehoty a nemožno ho bez ďalšieho spájať so začiatkom subjektívnej premlčacej lehoty len s poukazom na povinnosť poznať právo.

20. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej lehote súd uvádza, že konanie žalovaného 1/ pri uzatváraní zmluvy, ktorý nerešpektoval ustanovenia zákona slúžiace na ochranu spotrebiteľa nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Podľa názoru súdu úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorého návrh koncipoval žalovaný 1/ a predložil ho na podpis

žalobcovi, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Súd aplikoval desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť v momente, keď suma celkových úhrad právneho predchodcu žalobcov prekročila sumu poskytnutého úveru. Námetka žalovaného 1/ o nedostatku pasívnej legitímácie, nakoľko svoju pohľadávku voči žalobcovi so všetkými právami a povinnosťami postúpil na žalovaného 2/ nie je dôvodná, nakoľko bezdôvodné obohatenie je povinný vydať ten, kto ho získal. Žalovaný 1/ je preto v konaní pasívne vecne legitímovaný.

21. Žalobca sa ďalej domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 4 bod 4.6 Obchodných podmienok v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) sankčný úrok (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“

22. Podľa názoru súdu prvej inštancie žaloby upravené v ust. § 137 písm. c) a d) CSP nevyklúčujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu. Zo samotného znenia ust. § 137 CSP je možné vyvodiť nepochybný záver, že obsahuje iba demonštratívny výpočet žalôb. Aj zo znenia ust. § 298 CSP vyplýva, že súd môže v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené zákonné ustanovenie teda umožňuje, aby sa spotrebiteľ aj v individuálnom spotrebiteľskom spore domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez súčasne uplatneného nároku na plnenie z neprijateľného zmluvného dojednania. Okrem iného zo samotného ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C - 473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS.

23. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách aj v zmysle ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora a ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Aj z rozhodnutia NS SR pod sp.zn. 6Ndc/20/2016 z 23.1.2017 vyplýva, že právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes. Pokiaľ ide o predmetnú zmluvnú podmienku, obdobná zmluvná podmienka už bola vyhlásená za neprijateľnú vo vzťahu k dodávateľovi napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn. 19Csp/219/2019, zo dňa 08.07.2021, rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp.zn. 5Csp/6/2021, zo dňa 31.08.2021).

24. K návrhu na prerušenie konania súd uvádza, že o uvedenom návrhu nerozhodoval, nakoľko odpadol dôvod, keďže konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 15Csp/71/2017 bolo právoplatne zastavené bez meritórneho rozhodnutia vo veci.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobca mal vo vzťahu k jednotlivým nárokom plný úspech, súd mu priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.